

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.11.2013
COM(2013) 781 final

2013/0387 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2002/546/CE cu privire la perioada de aplicare a acesteia

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii din care fac parte Insulele Canare, nu autorizează, în principiu, nicio diferență de impozitare între produsele locale și cele provenind din Spania sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE [fostul articol 299 alineatul (2) din Tratatul CE] prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Decizia 2002/546/CE a Consiliului din 20 iunie 2002¹, adoptată în temeiul articolului 299 alineatul (2) din Tratatul CE, autorizează Spania să aplice, până la 31 decembrie 2011, scutiri sau reduceri ale taxei „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (denumită în continuare „AIEM”) pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare. În anexa la decizia menționată anterior figurează lista de produse pentru care se pot aplica scutiri și reduceri fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 5, 15 sau 25 de puncte procentuale.

Decizia 2002/546/CE prezintă motivele care au stat la baza adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai importante, dimensiunea redusă a pieței locale și intensitatea mică a activităților de export. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele cu altă proveniență, chiar dacă se iau în calcul cheltuielile de transport către Insulele Canare. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Măsurile specifice prevăzute în Decizia 2002/546/CE au fost stabilite în scopul consolidării industriei locale prin creșterea competitivității acesteia.

AIEM este o taxă percepută indirect de stat, într-o singură etapă, pentru livrările de mărfuri efectuate în Insulele Canare de producătorii acestora și pentru importul pe teritoriul Insulelor Canare de mărfuri comparabile sau articole similare de același tip, indiferent de locul lor de origine. Baza de impozitare pentru mărfurile importate este valoarea în vamă, iar cea pentru livrările de mărfuri efectuate de producători în Insulele Canare este suma totală a contraprestației. Măsurile specifice prevăzute de Decizia 2002/546/CE stabilesc o formă de taxare diferențiată, de care beneficiază producția locală în cazul anumitor produse. Acest beneficiu fiscal constituie ajutor de stat care necesită aprobarea Comisiei, acordată prin Decizia privind ajutorul de stat NN 22/2008.

Criza economică mondială din 2009, care a avut drept consecință reducerea deplasărilor, a afectat grav economia Insulelor Canare, dependentă în mare măsură de veniturile din turism. Mai precis, reducerea forței de muncă în sectorul turismului a dus la o creștere importantă a ratei șomajului în Insulele Canare. După ce în perioada 2001-2007 a oscilat între 10,4% și 12%, rata șomajului a crescut în 2008 până la 17,3% și în 2009 până la 26,2% . Această evoluție confirmă atât riscurile economiilor dependente în mare măsură de turism, cât și necesitatea de a se promova o diversificare a activităților economice.

¹ JO L 179, 9.7.2002, p.22-27

La 16 noiembrie 2010, Spania a prezentat Comisiei o cerere de prelungire cu doi ani a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel încât data expirării sale să coincidă cu cea a Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013².

De asemenea, Spania a depus o cerere de prelungire cu doi ani a perioadei de aplicare a Deciziei privind ajutorul de stat NN 22/2008, în temeiul căreia ajutoarele referitoare la AIEM acordate de autoritățile spaniole sunt compatibile cu piața comună. Comisia a autorizat această prelungire cu doi ani prin Decizia privind ajutorul de stat SA.31950 (N 544/2010)³, care a prelungit perioada din Decizia privind ajutorul de stat NN 22/2008 până la 31 decembrie 2013.

Comisia a evaluat cererea de prelungire a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE din perspectiva gravității handicapurilor care afectează Insulele Canare și a ajuns la concluzia că acordarea prelungirii solicitate este justificată.

De altfel, raportul Comisiei către Consiliu privind aplicarea măsurilor speciale referitoare la taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare, adoptat la 28 august 2008, a confirmat că AIEM funcționează într-un mod satisfăcător și că nu necesită modificarea dispozițiilor Deciziei 2002/546/CE.

Prin urmare, Decizia 895/2011/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011⁴ a modificat Decizia 2002/546/CE, prelungind perioada sa de aplicare până la 31 decembrie 2013.

Autoritățile spaniole au solicitat reînnoirea normelor speciale referitoare la AIEM pentru mărfurile produse în Insulele Canare în perioada 2014-2020, care modifică lista produselor și ratele maxime aplicabile unora dintre acestea. Reînnoirea trebuie să fie aprobată atât printr-o decizie a Consiliului în conformitate cu articolul 349 din TFUE, cât și printr-o decizie a Comisiei privind ajutorul de stat.

În data de 28 iunie 2013, Comisia a adoptat noi orientări privind ajutoarele regionale pentru perioada 2014-2020⁵. Aceste orientări fac parte dintr-o strategie mai amplă de modernizare a controlului în materie de ajutoare de stat, care vizează stimularea creșterii economice în cadrul pieței unice prin încurajarea unor măsuri mai eficiente în acest domeniu și prin concentrarea eforturilor Comisiei în materie de aplicare a legii asupra cazurilor cu cel mai mare impact asupra concurenței.

Având în vedere faptul că aceste orientări intră în vigoare de la 1 iulie 2014, se justifică prelungirea cu șase luni a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE, pentru ca data expirării sale să coincidă cu data intrării în vigoare a orientărilor.

Se impune așadar modificarea în consecință a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Direcțiile generale vizate ale Comisiei Europene au fost consultate cu privire la această propunere, iar documentul a fost revizuit pentru a se încorpora sugestiile primite.

² JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

³ JO C 237, 13.8.2011, p. 1.

⁴ JO L 345, 29.12.2011, p. 17.

⁵ JO C 209, 23.7.2013, p. 1.

Deoarece prezenta propunere vizează prelungirea perioadei de aplicare a actualei decizii a Consiliului doar pentru o perioadă limitată de timp (șase luni), pentru aceleași produse și cu aceleași limite, nu pare necesară o evaluare a impactului.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul măsurilor propuse

Prelungirea perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE (astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE), prin care Spania este autorizată să aplice scutiri sau reduceri ale taxei numite AIEM pentru anumite produse fabricate la nivel local în Insulele Canare.

Temeiul juridic

Articolul 349 din TFUE.

Principiul subsidiarității

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor handicaturi permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Obiectivul său este prelungirea cu șase luni a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE, pentru ca data expirării sale să coincidă cu data intrării în vigoare a orientărilor privind ajutorul regional acordat de stat pentru perioada 2014-2020.

Prelungirile suplimentare vor fi autorizate numai după o nouă analiză, de la produs la produs.

Alegerea instrumentelor

Instrument propus: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi fost adecvate din următorul motiv:

Textul care face obiectul modificării constituie în sine o decizie a Consiliului, adoptată în baza aceluiași temei juridic [articolul 349 din TFUE, fostul articol 299 alineatul (2) din Tratatul CE].

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI**de modificare a Deciziei 2002/546/CE cu privire la perioada de aplicare a acesteia**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349 [fostul articol 299 alineatul (2) din Tratatul CE],

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁶,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Decizia 2002/546/CE a Consiliului din 20 iunie 2002⁷, adoptată în temeiul articolului 299 din Tratatul CE, autorizează Spania să aplice, până la 31 decembrie 2011, scutiri sau reduceri ale taxei „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (denumită în continuare „AIEM”) pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare. În anexa la decizia menționată anterior figurează o listă de produse pentru care se pot aplica scutiri și reduceri fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 5, 15 sau 25 de puncte procentuale.
- (2) Scutirile și reducerile referitoare la AIEM stabilesc o impozitare diferențiată, în beneficiul producției locale de anumite produse, constituind ajutor de stat care necesită aprobarea Comisiei.
- (3) Decizia 895/2011/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011⁸ a modificat Decizia 2002/546/CE, prelungind perioada sa de aplicare până la 31 decembrie 2013.
- (4) În data de 28 iunie 2013, Comisia a adoptat orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020⁹, care stabilesc modalitățile prin care statele membre pot acorda ajutoare societăților, cu scopul de a sprijini dezvoltarea regiunilor defavorizate din Europa în perioada 2014 - 2020. Aceste orientări, care vor intra în vigoare la 1 iulie 2014, fac parte dintr-o strategie mai amplă de modernizare a controlului în materie de ajutoare de stat, care vizează stimularea creșterii economice în cadrul pieței unice prin încurajarea unor măsuri mai eficiente în acest domeniu și prin concentrarea eforturilor Comisiei în materie de aplicare a legii asupra cazurilor cu cel mai mare impact asupra concurenței¹⁰.

⁶ JO C , , p. .⁷ JO L 179, 9.7.2001, p. 22⁸ JO L 345, 29.12.2011, p. 17.⁹ C (2013) 3769, 28.6.2013.¹⁰ COM/2012/0209 final.

- (5) Se justifică prelungirea cu șase luni a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE, pentru ca data expirării sale să coincidă cu data intrării în vigoare a orientărilor privind ajutorul regional acordat de stat pentru perioada 2014-2020.
- (6) Se impune modificarea în consecință a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În prima teză de la articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE, data de „31 decembrie 2013” se înlocuiește cu „30 iunie 2014”.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*